

на сръдства, не бѣха направени и не бѣ възможно да се направятъ. Изобщо къмъ деня на настѣплението (17 августъ) Каймакчаланскиятъ участъкъ не бѣ готовъ, а най-важното — нѣмаше никакви скривалища за пехотата.

3. НАСТѢПЛЕНИЕ КЪМЪ ЛЕРИНЪ

I армия заемаше дѣсното крило отъ общия юженъ фронтъ. Дължината на фронта отъ Мала-Рупа до Прѣспанското езеро е около 115 клм., съ лишенъ отъ удобни пѣтища тилъ, което затрудняваше извънредно много снабдяването на армията. Особено трудна бѣ прехраната поради бедността на Македония и защото всичко бѣ изчерпано отъ сръбската армия презъ 1914 и 1915 год. За да се улесни прехраната и да се постави въ удобно стратегическо и тактическо положение, трѣбваше фронтътъ на армията да се съкрати. Това можеше да се постигне съ едно настѣпление съ дѣсния флангъ. Опасявайки се отъ засилването на противника и отъ твърде мжчното прехранване, къмъ 17 юний командуващиятъ I армия генералъ Бояджиевъ представи въ щаба на армейската група изложение, споредъ което: за да се излѣзе отъ неизгодното стратегическо и тактическо положение, има единъ начинъ — да се настѣпи съ дѣсния флангъ на армията веднага до линията Загоричани—Суровичево — Жерви, догдето неприятелътъ не е още съсрѣдоточилъ сили около Воденъ; докато той е слабъ, операцията е лесно изпълнима, още повече, че тя ще се улеснява отъ ж. п. линия Битоля—Острово. Следъ известно време, когато противникътъ успѣе да съсрѣдоточи сили около Воденъ, маньоврътъ ще стане трудно изпълнимъ и ще струва голѣми жертви.

Германското върховно командуване отказа да даде съгласието си за този маньовръ. I българска армия остана въ предишното си неизгодно положение, а обстановката отъ день на день ставаше по-неблагоприятна за нея.

Отъ събранитѣ сведения до началото на августъ командуващиятъ армията извади заключение, че противникътъ се готви да атакува срещу фронта на 2/3-а бригада. На 11 августъ генералъ Бояджиевъ донесе за това въ армейската група и моли да бже усилена армията му, като между другото изтъкна, че частитѣ отъ I армия не били подлагани на барабаненъ огънь, и моли да му се изпратятъ нѣколко германски баталиона, които да разположи между българскитѣ части.

На 12 августъ щабътъ на армейската група отговори, че противникътъ срещу фронта на I армия не разполага съ повече отъ 36000 души; че армията е оставена съ много повече сили, защото въ скоро време може да получи настѣпателна задача; че срещу барабанныя огънь нѣма да помогнатъ исканитѣ нѣколко германски баталиона, а трѣбва да има солидни окопи и скривалища; че противникътъ не разполага съ достатъчно мощна артилерия, за да развие силенъ огънь.

На 14 августъ командуващиятъ I армия изпрати на подчиненитѣ си началници предписание, като имъ съобщи плана на действие при едно настѣпление.